

Kauzuistika

Jméno: Zuzana Z

Rok narození: 1987

Rodinná Anamnéza:

Otec Milan je úspěšný podnikatel. Doma nikdy moc nebyl. Neprojevoval Zuzce otcovskou lásku, nikdy se s ní moc osobně nebavil. Jejich vzájemná konverzace většinou skončila u vzdělání a plánů do budoucnosti (které navrhoval on sám). Milan dva starší sourozence, kteří se věnují vědě. Jemu samotnému se do této oblasti proniknout nepodařilo. Jeho rodina ho nikdy nebrala moc vážně. Celý život se snaží své rodině dokázat, že taky za něco stojí.

Matka Miluše je vynikající lékařkou. Její pacienti jsou z ní nadšeni. Je těžké se k ní objednat, protože má velmi mnoho pacientů. Díky své práci není moc doma. Nemusela by tolik pracovat kvůli financím pro rodinu. Milan tvrdí, že on je hlavou rodiny. Ale kdyby pracovala na částečný úvazek, o práci by pravděpodobně přišla. Navíc ve své práci se realizuje, její práce ji baví a žije pro ni. Často přispívá na různé charitativní organizace. Zuzce vždycky říkala, že se musí hodně učit, aby z ní něco pořádného bylo. Od Zuzčiných desátých narozenin ji kontroluje, jestli její moc, aby nebyla příliš tlustá. Miluše má dva mladší sourozence. Je zvyklá mít vše pod kontrolou, domácnost funguje tak, jak ona píská, ale čas na osobní popovídání, výlet či návštěvu zajímavé výstavy od té doby co pracuje nenachází.

Sourozenci František 25 a Eliška 12. František je velmi nadaný na matematiku. Otec ho často učil a trávil s ním mnoho času nad početními problémy. František si nyní dodělává doktorandské studium. Pracuje ve firmě, která své zaměstnance posílá do ciziny, František bude příští rok pracovat v Paříži. Otec i matka jsou na něj velmi hrdí. Eliška začala letos studovat všeobecné osmileté gymnázium. Je velmi nadaná na matematiku, fyziku a chemii. Rodiče z ní jsou nadšeni, připadá jim stále roztomilá a když jsou doma povídají si hlavně s ní. Chtějí ji vést k tomu, aby šla na medicínu. Jde po kolejích svého staršího bratra, účastní se různých olympiád, kde dosahuje vynikajících výsledků.

Osobní Anamnéza:

Zuzka se narodila jako druhé dítě. Těhotenství bylo plánované. Je o tři roky mladší než její bratr. A o deset let starší než její mladší sestra.

Když jí byl rok a půl, její matka potratila a musela být dlouhou dobu v nemocnici. Otec se nechtěl tak dlouhou dobu starat o obě děti, Zuzku dal k prarodičům. Po návratu matky se Zuzka stáhla do sebe. Ve dvou letech šla Zuzka do jeslí, protože Miluše chtěla jít pracovat, aby se jí podařilo zapomenout na potrat. Ze začátku Miluše nepracovala moc, ale Zuzka v jeslích často brečela a volala maminku. V šesti letech šla Zuzka do školy. Nelíbilo se jí tam. Ostatní děti se jí smáli, protože koktala. Rodiče i jí dali na osmileté gymnázium. Zuzce se tam nelíbilo, měla velké problémy s učením. Rodiče prý po nějaké době na její prospěch rezignovali. V té době byla malá Eliška středem pozornosti. Navíc František prožíval bouřlivou pubertu a rodiče s ním měli velké potíže. Na Zuzku opravdu nezbylo moc času. Měla pocit, že si to zaslouží, že není zajímavá ani chytrá, tak co by chtěla. V té době chodila na výtvarný kroužek. Učitelka si o ní myslela, že je velmi nadaná. Ale doma její práce nedokázali ocenit. Když už si nějaké všimli, ohodnotili jí slovy: „Co to je zase za patlaninu?!“

Když bylo Zuzce čtrnáct, začala držet striktní dietu. Skoro nic nejedla a za peníze které od rodičů dostávala si začala kupovat cigarety. Postupně se seznámila se školní partou. Začala chodit do různých podniků, pila alkohol a zkoušela lehké drogy. Doma si ničeho nevšimli. Když se jí náhodou zeptali kde byla, odpověděla, že se u kamarádky učila matematiku. Tím vším na sebe nevědomě rodiče upozorňovala, ale rodiče si ničeho nevšimli. V patnácti se občas úmyslně řízla do ruky. Postupně se řezala častěji. Většinou na nějaká místa kde to nebylo moc vidět. V šestnácti měřila 175 cm a vážila 45 kg. Její doktorka začala mít o ní obavy, doporučila jí návštěvu poradny pro osoby s poruchami příjmu potravy. Zuzka tam nezašla. Když jí bylo sedmnáct, skončila v nemocnici, kvůli předávkování . Její kamarádi jí tam odvezli. V nemocnici zjistili, že drogy bere pravidelně, odhalili její sebepoškozování a po zotavení ji rovnou poslali do psychiatrické léčebny. Když se to dozvěděli její rodiče, byli zděšení. Říkali : „Vždycky byla taková hodná. Nikdy s ní nebyl žádný problém, až na to, že jí občas nešla škola.“

Současný stav:

Nyní je Zuzce 22 let. Snaží se dodržovat pravidelný režim ve stravování. Občas ještě zajde do poradny pro lidi s poruchami příjmu potravy a pravidelně (teď už jen jednou za měsíc) navštěvuje psychologa. Postoj její rodiny k ní se musel radikálně změnit. A

Lenka Čížková

naštěstí se to podařilo. I když to není úplně ideální ve všech oblastech, rodina se snaží. Zuzka letos bude maturovat. Začala znovu kreslit a chce se hlásit na umělecký obor na vysokou školu. Jizvy na těle jsou pořád vidět, ale časem si je prý nechá odstranit (existuje teď spousta kosmetických úprav). Našla si pár nových kamarádů a vypadá spokojeně.